

Elisa

— redfer · 17 Mayıs 2025

sevgili elisa
sana bildirmek için sabırsızlandığım
ne çok şey var
nice zamandır
acıları tepiniyor yüreğimin üstünde
öylesine karışık
öylesine gizemli

hulasa
o eski kasvetli günler
geride kaldı
düne dair her ne varsa
kendime mahsus
yeni huylara müptelayım
şimdi

hatta daha dün...
nihanca seni mırıldandım
ah elisa

ince ve hafif sesler dışarıda
tren düdüđü
rüzgar uđultusu
pare pare büyüyor her Şey
günün en pejmürde nevalarıyla karışık
bař döndürücü bir vaveyla
dolařıyor
etrafta

ne yapacağını bilemenin endişesiyle
şaşkınlım
tezatlar içinde sendeliyor düřünceler
amansız bir uyku istidadı bende
hafif dalıp uyanmalar
ve küçük küçük pervalarla
ismini sayıklıyorum
elisa

gölgenin en ředidi
lamba ışığının sallantılarıyla uzanıp kısalıyor
bütün alakayı kestim
eski dostlardan
kendimden bile gizlediđim
derin recalarım var
zaaflarım
sana dair
elisa

dokuz buçuk trenine yetiřmek gibi
içimde tuhaf bir heyecan
senden duygular
dalgınım
fıkrımı
sana sevk ediyorum
her sabah
durak durak

bir banka oturup kalmak gibi
onca ay geçti

zihnimin her mekanını işgal ettiğinin
farkında mısın
aramızda anlaşmazlık setleri yığılı
birini yıktıkça
daha büyüğü önüme çıkıyor
bir çok tereddüt
ne çok kuşku doluyum
senle ilgili
elisa

isyan değil
en tanıdık itaat benimkisi aslında
kalbimin bir yerlerinde saklı
en koyu yorgunluğun esaretinde
rencide edilmiş hislerim
öfkemin cenderesinden geçiyor
yürek sızıları
tek tek

kaç kez daha
güneş doğmak üzere
artık herhangi bir şeyi değiştirmek
çok geç
hayata yeni bir yön vermek
artık çok güç
velev ki şehir değişiyor
alışkanlıklarım değişiyor
ben değişiyorum
sensiz
elisa

yokluğunun hicranı içimde dolanıyor
sana iltica etmenin romantizmini yaşıyorum
yeni serüvenlere kasem vakti şimdi
daha ziyade
değişmem lazım geldiğinin
farkındayım
fenayım,
fena oluyorum

çok fena
elisa

her tercih gibi
yeni yönelişlerin de bir vecibesi var
giderken
gözlerden dökülen gözyaşları var
yarım kalmış
ne kadar çok iş var
anlamalarını ilk kez çözdüğüm
bedzeban sözler var zihnimde
sana ait
elisa

hava soğuk
gece yediveren çiçeği donmasın diye
ateşi yanık bıraktım
duvardaki saat vurmadan önce
gerilip durdu
ruhumun semavata uzanan emelleri
körelmek üzere
sükuna erdim ben de
elisa

redfer

Şiir ve eserin tüm hakları İlyas Kaplan'a aittir